

גיליון מס' 14
שנה 86
ל' בניסן תשפ"ג
21.4.2023

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:
כרמלה אורובן ואביב לשם

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagan@gmail.com

עדות / דן פגיס

לא לא: הם בְּהַחֲלֵט
היו בְּנֵי אָדָם: מְדִים, מַגְפִּים.
אִיךָ לְהַסְבִּיר. הם נִבְרָאוּ בְּצֶלֶם.

אָנִי הֵייתִי צֶל.
לִי הָיָה בּוֹרָא אַחֵר.

וְהוּא בְּחֶסֶד־וּלֹא הִטְאִיר בִּי מַה טְיִמוֹת.
וּבְרַחֲמֵי אֱלֹהֵי, עָלִיתִי קָלִיל, כְּחוֹל,
מְפִיס, הֵייתִי אוֹמֵר, מִתְנַצֵּל:
עֶשֶׂן אֶל עֶשֶׂן כָּל יְכוֹל
טְאִין לוֹ גּוֹף וְדָמוֹת.

50 שנה למלחמת יום הכיפורים

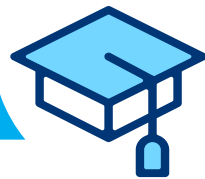
החיטה צומחת שוב

מילים - דורית צמרת

לחן - חיים ברקני

שדות שפוכים הרחק, מאופק ועד סף
וחרובים וזית וגלבוע
ואל ערבו העמק נאסף
ביופי שעוד לא היה כמוהו
זה לא אותו העמק, זה לא אותו הבית
אתם אינכם ולא תוכלו לשוב
השביל עם השדרה, ובשמיים עיט
אך החיטה צומחת שוב
השביל עם השדרה, ובשמיים עיט
אך החיטה צומחת שוב
מן העפר המר, העיריות עולות
ועל הדשא ילד וכלבו
מואר החדר ויורדים לילות
על מה שבו ומה שבליבו
זה לא אותו העמק, זה לא אותו הבית
אתם אינכם ולא תוכלו לשוב
השביל עם השדרה, ובשמיים עיט
אך החיטה צומחת שוב
השביל עם השדרה, ובשמיים עיט
אך החיטה צומחת שוב
וכל מה שהיה, אולי יהיה לעד
זרח השמש, שוב השמש בא
עוד השירים שרים אך איך יוגד
כל המכאוב וכל האהבה
הן זה אותו העמק, הן זה אותו הבית
אבל אתם, הן לא תוכלו לשוב
ואיך קרה, ואיך קרה ואיך קורה עדיין
שהחיטה צומחת שוב
ואיך קרה, ואיך קרה ואיך קורה עדיין
שהחיטה, שהחיטה צומחת שוב

מינהלת החינוך

אפריל 2023

נוכחים: ריקי חן, גל הלוי, איילת זהר, קרני צרי, עינת גולן, עידית נעים, הלל הלוי, מיטל לוי.

התכנסנו לדון ולהאיר כמה עניינים בוערים בתוך המערכת. נפרוש את המצב לפניכם כמיטב יכולתנו.

עדכוני הגיל הרך

גל הלוי, מנהלת הגיל הרך, חוזרת אל המערכת בשעה טובה בתום חופשת לידה, ואנו מברכים על כך.

גל מתארת את אי הוודאות לגבי פתיחת שנה הבאה - תשפ"ד. לפני כשבוע נפגשנו כל הנהלת החינוך עם מפקחת משרד החינוך והאחראית על הגיל הרך מטעם המועצה האזורית. כרגע רשומים לגנים כ-32 ילדים בלבד, חלקם רשום אך זה אינו מבטיח דבר, כיוון שמדובר במשפחות הנמצאות בתהליכי מיון לקיבוץ מסדה. כבר היו מקרים של משפחות שלא עברו קלפי והילדים יצאו מיידית מהמערכת.

הגיל הרך - האפשרויות לשנה הבאה

לפיכך במצב הנתון ישנם כמה אפשרויות, כפי שהסבירה לנו מפקחת משרד החינוך: אפשרות אחת היא שגן שקד יהפוך להיות גן תלת-גילאי של 32 ילדים, עם גננת במשרה מלאה, ואיתה גננת נוספת בחצי משרה.

אפשרות שנייה היא שבמידה ויהיו 33 ילדים, אפשר יהיה לשמר את שני הגנים - גן שקד וגן דולב, אבל שער הגולן לא יקבל את מימון מועצה על אחד מהשניים, כי הוא יעבוד ללא סמל מסגרת של משרד החינוך. המשמעות מבחינת הקהילה היא הקצאת סכום כסף גדול. אפשרות שלישית היא שנצליח להרחיב רישום לשני הגנים, נהיה עם 36 ילדים ונמשיך כרגיל. כרגע ועד חודש אוגוסט אנחנו לא יכולים לדעת בוודאות במה לבחור כי זה לא תלוי רק בנו, וזה מקשה מאוד על ההורים ועל המטפלות העובדות, כולם בחוסר ודאות, בחוסר שקט.

צריך להבין כי ישנן משפחות ממסדה שילדיהם מתחנכים בקיבוצים אחרים. אנו במתח פנימי גדול בכל הנוגע להערכות וגם בהבנה המתפתחת בתוך המערכת שלאט לאט מערכת החינוך בגיל הרך מתרוקנת מילדי שער הגולן ומשרתת את משפחות מסדה. כקהילה זה חומר למחשבה לאן פנינו. גם בית התינוקות שסגור כבר שנתיים ולא ברור אם נוכל לפתוח אותו מחדש. הצפי זה שני תינוקות שער הגולן שיהיו עם מטפלת אחת, ובהתאם לרישום ומציאת צוות. נראה בהמשך. גם הפעוטון בשנה הבאה מצטמצם לשישה ילדים, כך שאנו בסימני שאלה איך וכיצד להמשיך.

יחס לא מכבד לצוות העובדות

לאחרונה אנו עסוקות במגמה מתפתחת של יחס לא מכבד כלפי מטפלות, זלזול, גלויי השפלה, הודעות בקבוצות ווטסאפ ושיח מדרכות. הצוות מרגיש לא מוגן, ויחס לא מכבד. אנו מבקשות בכל לשון של בקשה - אם יש תרעומת או טענה - לפנות אל גל הלוי, לפנות ולדבר עם יפה כראש המנהלת או עם רמי יעקב המזכיר. היחס הרע וההתנהגות הרעה מגיעה אל הצוותים ומייצרת תחושות מורכבות מאוד. אנחנו רוצים לשמר את המערכת של הגיל הרך ולתחושות העובדים יש מקום מרכזי ביכולת להמשיך לתפקד ולשמור על המקום במערכת, בצוות. יש כתובת לכל הורה לבטא, אבל אנחנו גם כאן כ"גב" עבור העובדות המסורות של המערכת. ישנה הצעה לתת חיזוק לצוותים דרך סדנאות העצמה, ליווי של איש מקצוע קבוע, לקרוא להורים ולשקף להם איך הדברים מהדהדים לתוך הגן.

המחאה הציבורית

נושא נוסף בו עסקנו במפגש המנהלת הוא האם וכיצד המערכת מגיבה למחאה הציבורית הגדולה, האם זה נכנס לשיח עם הילדים. במערכת הגיל הרך אין לזה מקום, אלא אם ילד שואל או מבטא צורך לדעת מה זה הפגנה ולמה מתכנסים במקום מרכזי עם שלטים וסיסמאות, אז מתווכים את המשמעות ומסבירים את זה. אך לא מעבר. בחינוך החברתי יש שיחות אקטואליה, יש שיח בנושא, אבל תמיד דואגים להדגיש את שני הצדדים, שתי הדעות.

השינויים הצפויים בשנה הבאה בחינוך החברתי

בשנה הבאה עולים 20 ילדי גן לכיתה א', כלומר לכיופון, מה שמחייב אותנו לחלק מחדש את הבתים, כי אין אפשרות להכיל ארבעים או ארבעים פלוס ילדים בבית. לפיכך אנו מציעות שינוי מבני:

כיופון - יהיה לכיתה א' ו-ב' בלבד, וצפויים להיות בו 30 ילדים.

מרכז - יהיה לילדי כיתות ג', ד' ו-ה', וצפויים להיות בו 34 ילדים.

מז"ח - יעבור להיות ילדי ו', ז' ו-ח', עם 24 ילדים.

הנעורים נשארים במתכונתם ט' - יב'.

אנחנו ערות לגודל השינוי והוא בוודאי יעלה חששות, אבל זהו שינוי הכרחי למול המספרים הגדלים בחינוך, ואנו נתאם ונקבע שיח עם הורי כיתה ו', להם בוודאי השינוי הוא הכי משמעותי. נשמע את דעתם וננסה לבנות מסגרת אפשרית. בסך הכול, נשמעת הסכמה מצד רוב המשתתפים למהלך.

מדיניות יציאה למכינת קד"צ

לנושא הבא, יש לנו פנייה ראשונה ליציאה למכינה. עד כה מסלול הסיום של הנעורים מסתיים בגיוס לצה"ל או בפנייה לצאת לשנת שירות. המכינות הקדם צבאיות הן מסלול נוסף להתפתחות חברתית, רגשית וערכית טרום הגיוס. עולות שאלות ביחס לגובה המימון, וכך

שזהו אפיק חדש וחשוב כדי לאפשר לבני הנוער שלנו עוד בחירה. בנוגע לשאלה על הסכום הכספי שהקיבוץ מציע להשתתף בסיוע להורים לממן יציאה למכינה קדם-צבאית: מנהלת החינוך מסכימה עד שלושים אחוז סיוע בהשתתפות. השאר במימון הורי. זאת כמובן בתנאי שהחניך/ה מסיימת את שנת המכינה. המנהלת מציעה לבדוק סיוע נוסף בתמורה לקיזוז מסיוע סטודנטים בעתיד.

לסיום, נציין כי אנו מתמודדים בנעורים עם הדרה של נערה מפעילות של קבוצת הגיל שלה, פעילות שהם יזמו שלא במסגרת החינוך החברתי. אנו רוצות לקרוא לערנות הורית, להקדיש תשומת לב ולשתף אותנו בדילמות, על מנת למנוע פגיעה עד כמה שניתן. אנו עסוקות בימים אלה בניסיון למצוא גשר לשיח הנותן מקום לחומרת הפגיעה וגם לתיקון. אנו מודות על שיתוף הפעולה של ההורים, על סובלנות הדדית וגלויים של הבנה מצד כל הצדדים.

בתקווה לימים טובים יותר לכולנו,
חג שמח ושקט,

יפה קפון עברי / ראש מנהלת החינוך

בית שער הגולן
משתתף בצערה של משפחת קידר
על מותה של
רחל קידר (בליר) ז"ל
בת וחברת קיבוצנו לשעבר

הנעשה ב"בקעת כנרות"

נורית קצירי, יו"ר העמותה

4.4.23

לקהילות בית זרע ושער הגולן שלום רב,
הטבע מסביבנו במלוא הדרו, קונצרט נהדר של שירת ציפורים נשמע מכל עבר ואיזה פער קיים בין יפי הבריאה והאפלה שמרחפת מעלינו...
מי יתן ויבואו עלינו ימים טובים יותר.
ב"בקעת כנרות" אין הרבה חידושים. ארבעת הגופים הנמצאים שם משלמים (לא כולם בזמן הנכון), והכסף נאסף בקופת העמותה. המו"מ עם רמ"י והמועצה מתקדם בקצב יפה ובקרוב, אני מקווה, שנוכל לבשר לכם על ביצוע העברת השטח. נעשים ביקורים במקום עם נציגי המוא"ז כדי לתכנן את השטח ואיפה בדיוק ייבנה ביה"ס "אפיקי ירדן", הגנים ומתקני הספורט. לצערנו, מצב התשתיות במתחם הולך ונשחק ולא יהיה מנוס מלטפל בנושא.
אנו פועלים לכך שעידן ייכנס בעובי הקורה וישתתף בעלויות הגבוהות, שאין שום סיבה עבורנו להשקיע בהם רגע לפני מסירת השטח, בחינם, לידי המועצה.. הנושא בבדיקה מואצת.
לבי"ס "רגבים" עדיין לא נמצא מקום חילופי והם כנראה יישארו שם גם בשנת הלימודים הבאה. מאחלת לכולכם חג פסח אביבי ושמח.
בברכה חמה,

נורית קצירי - יו"ר העמותה

פינוי ציוד והפסקת שימוש במקלטים

בהתאם להנחיות עדכניות שקיבלנו מפיקוד העורף ובהתאם לביקורת קב"ט המועצה האזורית שנערכה בקיבוץ שער הגולן, נדרשנו לפנות כל ציוד/אחסון שנמצא במקלטים הציבוריים, שכידוע מיועדים לשמש אותנו בשעת חירום. כמו כן התבקשנו להפסיק את כל הפעילויות שמתבצעות במקלטים אלה.
עקב הנחיות מחייבות אלה ביקשנו מחברי הקיבוץ שאחסנו במקלטים ציוד פרטי או אחר לדאוג לפנותו, כדי שנוכל למלא אחר הנחיות פיקוד העורף וקב"ט המועצה שלנו.
מרבית החברים שיתפו פעולה ופעלו לפנות את הציוד שלהם. מי שלא פינה למרות ההסברים ובקשות חוזרות ונשנות, נאלצנו להקצות לכך משאבי זמן וכסף ולפנות את הציוד אל מחוץ למקלט הציבורי.
המציאות הביטחונית, אליה נוספו הנחיות חדשות והערות, אינם מאפשרים את המצב הקודם. בתקווה לימי שגרה ורגיעה,
בברכה,

אלי עמש - אחראי בטחון

השמל זורם

עדכון: שעות צריכת החשמל ומחירו

אילן אופיר

החל מחודש מרץ 2023, בהחלטת רשות החשמל, שונו מקבצי שעות צריכת החשמל: אם בעבר היו שלושה פרקי זמן שונים: פסגה, גבע ושפל. אנו עוברים עתה לשתי פרקי זמן בלבד: פסגה ושפל.

בטבלה מס' 1 ניתן לראות את שעות המקבצים לפי עונות השנה ובכל מקבץ את השעות של פסגה ולשפל.

בטבלה מס' 2 ניתן לראות את העלות ל קווי"ש בהתאם לעונה ושעות הצריכה, המחיר הוא באג' לקווי"ש. החל מחשבון החשמל של חודש מרץ התשלום החודשי מחושב לפי התעריף/שעה החדשים. לדוגמא: בחודש ינואר בשעות 18:00 ועד 23:00 בלבד, נשלם תעריף פסגה בכל ימות השבוע; החל מחודש אפריל בשעות 18:00 ועד 23:00 בלבד, נשלם תעריף פסגה רק בימים א-ה;

בחודש יוני בשעות 18:00 ועד 24:00 בלבד, נשלם תעריף פסגה רק בימים א-ה;

2 משבים

תעו"ז לפי רמות מתח - אגורות לקווי"ש

עונה

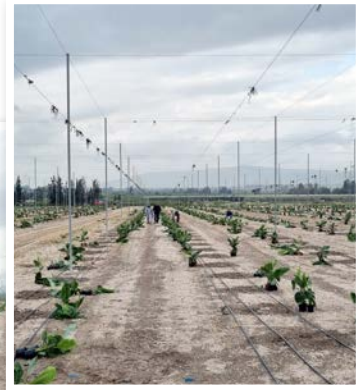
משי"ב

חורף	
שפל	36.86
פסגה	99.88
מעבר	
שפל	36
פסגה	40.3
קיץ	
שפל	42.27
פסגה	143.77

נוטעים שטח בנות חדש

14.4.2023

הבננצייקים נטעו שטח חדש של 35 דונם בדוויר. מהפכה מעניינת נרשמה, כשעובדי ענף האבוקדו התגייסו לעזור לענף הבננות בנטיעת האביב. התחרות בין שני הענפים הוותיקים הונחה בצד, וכולם נרתמו לנטיעת השתילים הרכים בבורות שהוכנו מראש לקליטת השתילים באדמה.

צח"י שער הגולן מתארגן

בשבועות האחרונים חלה הדרדרות במצב הביטחוני במדינה. אנחנו אמנם בשגרה מלאה, אולם חשוב לנו לחזור ולאיץ את מכלולי החירום בכל תחומי החיים כדי שנדע לתת מענה יעיל בשעת הצורך.

בחול המועד פסח התכנס צוות צח"י מצומצם לתחילת היערכות מחודשת למצבי החירום השונים.

בתקופה הקרובה ניצור קשר עם החברים בצוותים השונים לוודא שהם זוכרים, נערוך ריענון בתחום הגשת עזרה ראשונה, כיבוי אש וחילוץ והצלה, עזרה ראשונה נפשית ונבנה מחדש את מערך שירות החירום שלנו.

בעת אירוע חירום לאומי אנחנו נצטרך לדאוג לעצמנו כאן בקיבוץ - כפרטים וכקהילה - במשך תקופה לא מבוטלת. חשוב מאוד שיהיו לנו היכולות והמענים לתת עזרה.

**כל מי שמעוניין לקחת חלק באחד הצוותים מוזמן לפנות לעינת אפשטיין: 052-3864305
או רותם קידר 052-3864344**

כפי שאנחנו מסיימים תמיד - שלא נזדקק אך שנהיה מוכנים.

מה מחפש חוקר פרפרים במוזיאון התרבות הירמוכית?

מיה צור

ביום שני ה- 27/3 בשעה 15:30, ליד המוזיאון בשער הגולן, עמדו שתי ילדות נרגשות, אלית ואליאנה גוטליב (בנותיה של מיכל פלד הנמצאות בביקור בארץ) ובידיהן פרפר גדול ומרשים. את הפרפר הן מצאו לצד השביל, כאשר כנף אחת שלו פגועה ואינו יכול לעוף. מיה מהמוזיאון ראתה אותן עם הפרפר היפה והזמינה אותן להיכנס פנימה ולהראות את הפרפר לד"ר ענבר קטלב, ארכיאולוגית ורכזת מ"בטבע" - פרויקט ניטור המגוון הביולוגי בעמק המעינות. ענבר ראתה מיד שאין מדובר באחד מפרפרי הארץ. היא צילמה אותו ובהתייעצות עם מומחי אגודת חובבי הפרפרים גילינו שמדובר בפרפר הנקרא זנב סנונית הלימון, משום שנקבת הפרפר מטילה את הביצים על עצי הדר (במיוחד על לימון) והזחלים הבוקעים מהן, אוכלים את עלי העץ. הפרט שהתגלה הוא זכר.

פרפר זה נצפה וצולם לראשונה בסתיו שעבר ע"י מירי הכט, מנטרת פרפרים מאפיק. זהו פרפר טרופי מדרום מזרח אסיה, אשר בנדידה איטית לאורך שנים התקדם אט אט לאזרנו.

עכשיו, בפעם הראשונה יש בידינו את הפרפר עצמו (בניגוד לתצפיות או צילומים), וניתן לעשות לו בדיקת דנ"א ובדיקת איזוטופים כדי לגלות אם הוא הגיע אלינו מעבר לגבול או שכבר התאזרח פה ונולד בישראל.

בשל כך, דובי בנימיני, יו"ר אגודת חובבי הפרפרים הגיע בעצמו לשער הגולן לחפש על עצי ההדר בקרבת המוזיאון את הזחלים. זחלים עדיין לא מצאנו, אולם מצאנו עלים נגוסים בדפוס אכילה המתאים לזחלים.

דובי מבקש שנשים לב במיוחד לפרחי וינקה סגולים - מקור הצוף החביב על זנב סנונית הלימון וכמובן על העלים הטריים של ההדרים, שם תטלנה הנקבות את הביצים העגולות והצהובות וכמובן הזחלים שבצעירותם הם שחורים עם "אוכף" לבן במרכז הגב וכשהם גדולים צבעם ירוק.

לאחר החיפוש אחר הזחלים, דובי ולאח (זוגתו) ביקרו במוזיאון והתפעלו מאוד מהמצאים הקדומים מן הכפר ששכן על גדות הירמוך לפני 8000 שנה.

לאה גם סיפרה לנו שבדיוק היום (ה-2/4) התחילו שני מיזמי ענק יפהיים וחינוכיים מטעם

אגודת חובבי הפרפרים בשיתוף הגופים הסביבתיים הגדולים בישראל: "ספירת הפרפרים הגדולה"- זו השנה הרביעית בה מתקיימת ספירת הפרפרים הגדולה והיא תמשך השנה עד ה-22/4 וכל אחד יכול להשתתף!

שלושה שבועות בהם אתם מוזמנים לצאת לטבע או לכל מקום בו יש צמחייה ולספור את הפרפרים במשך 15 דק'. כל הפרטים כאן:

<https://agudatparpar.wixsite.com/aguda/sfira>

בנוסף, השנה לקראת ציון 75 שנה למדינת ישראל, בוחרים את "הפרפר של ישראל". מוזמנים להיכנס לאתר "הפרפר של ישראל" להכיר את 12 המועמדים הסופיים, לעיין בקריטריונים שסייעו לכן בבחירת הפרפר כסמל טבע ולבחור את 3 מיני הפרפרים הכי ראויים מבחינתכם.

כל הפרטים כאן: <https://www.butterflyofisrael.org>

חג האביב לקיבוץ שלנו

רתם ברק, מארגנת החג

חברים יקרים,
השנה, בחרתי לקחת על עצמי את ריכוז חג הקיבוץ.
הצוות כלל את **איילה בן עמי וגדעון ברקני**, בסיוע של **דגנית ארזי**, **שלומית חפץ וניצן רימר** וכמובן בניצוחם של **יעקב ועופרה שן**.
אני שמחה לציין שמדובר בצוות נפלא, עבדנו בהרמוניה ובנועם, עם המון נכונות ורצון טוב, ואכן הפקנו ערב לתפארת, שזכה לתשבוחות רבות.
לא היה פשוט למצוא מתנדבים בתחום הלוגיסטי לסידור ופינוי השולחנות והכיבוד, ואני מלאת הערכה לכל מי שהתגייסו והגיעו לעזור (התגייסות רב-גילאית יש לציין) - להכין צלחות כיבוד, לסדר שולחנות ולפתוח בקבוקי יין ולסדר את הכיבוד על השולחנות (לא אציין שמות כדי לא לפספס בטעות מישהו).
שמחתי לראות את חדר האוכל מלא עד גדותיו ובעיקר שמחתי לראות את האורחים הרבים שהגיעו מבחוץ.
תודה רבה בראש ובראשונה **לאורית ברגל** הנהדרת שנענתה בשמחה לבקשתנו והנחתה את הערב במקצועיות מעוררת השראה.
תודה **לדוד נצר** שהסכים לשתף בחוויית הדור השני לגיבורי התרבות.
תודה לילדים הנחמדים ומלוויהם שהגיעו לבצע את השיר "שורו".
תודה לכל מבצעי מיטב הלהיטים של **הנייק**: **חבורת הזמר בניצוחו של דני עמית**, **הבחורים מאפיקים**, **שלישיית מעיין ולהקת סבבא** (שהתייצבו לדגל לקאמבק מרשים ביותר) ופנינה **קיטאי ושיר אשל** הנפלאות.
תודה **לאנשי החשמליה** על התאורה ולאנשי ההגברה (**יהודה שריג**, **ניר קיטאי וערן ברקני**).
תודה **לאיה רוטבח**, **איילה בן עמי וליילת ברקני** שארגנו את המועדון לכבוד האמנים האורחים.
תודה גם **לשירלי רות** שהציעה לשדרג את זרי הפרחים המסורתיים וארגנה שי של עציצים מקסימים לבני ה 80 ו ה 90.
תודה **לשלי וצוות חדר האוכל** וכן **לצוות הכלבו** על הסיוע מאחורי הקלעים.
ולסיום, אני שמחה לעדכן שהחלטנו לבצע חשיבה מחדש על הקונספט העתידי של חג הקיבוץ, ובקרוב נכנס פגישה של כל המעוניינים לשמוע ולהשמיע את דעתם בנושא (אתם מוזמנים להתחיל להרהר בעניין).
יישר כח לכל מתנדבים ויומהולדת שמח לקיבוץ!

בהזדמנות זאת נאמר תודה לרותם ברק שלקחה על עצמה את ארגון החג ועשתה זאת ברגישות, אדיבות ונכונות. תודה!!!

הרכה אהל ה-86

נורית קצירי

לפני 86 שנה, באמצע מרץ, ביום אביב מרהיב, הגיעו לכאן מייסדי הקבוץ להקים לעצמם בית ראשון משלהם.

לפני 60 שנה, בראשית חודש מאי, ביום אביב מרהיב, הגעתי לקבוץ עם קבוצת נח"לאים-שמוצניקים, לשרת פה במחלקת נח"ל.

סדרו אותנו לעבוד בגיזום יבש בפרדס האשכוליות.

גיזום יבש, בהחלט לא היה פסגת שאיפותיי.

שמש מאי כבר החלה להכות ואני התחלתי להבין שכנראה, קל לא יהיה פה. ברגע של מנוחה (ועשינו לעצמנו הרבה רגעים כאלה)... מתחת לחופת הענפים, שמעתי לפתע קול שירה ערבה "כאן ביתי אל מול גולן, עטור מטע וכרם"... הייתה זו בתי לרר/לשם ששרה את שיר הנושא מהמחזמר "ביתי אל מול גולן" אשר נכתב לרגל חגיגות חצי היובל של הקבוץ, חודשיים קודם לכן, ע"י יוסף נצר ז"ל והניק ז"ל שהיום אנו מציינים 100 שנה להולדתו.

מאז, עברו שנים, הקבוץ הצעיר צמח וגדל, בתים חדשים נבנו, גם במקום בו גרתי כחיילת במחלקת הנח"ל. הלינה המשותפת שהייתה אחד מסמלי התנועה הקיבוצית עברה מן העולם והילדים חזרו לישון עם ההורים. דור רביעי כבר גדל כאן ומדור המייסדים לצערנו לא נותר אף לא אחד.

במהלך שנותיו הרבות ידע הקבוץ-חורבן והרס, מלחמות וירי קטיושות, מצוקה ומחסור אך גם המון הצלחות ושגשוג. יש בי המון גאווה מקומית על כל היש - על הגן הבוטני המדהים האופף אותנו, על שירת הציפורים כל בוקר, על המשתלה הירוקה, על גן החי, על המוזיאון והפעילויות המבורכות שבו, על הדאגה לדור השלישי, על החינוך והתרבות, על ענפי החקלאות, השירותים והיזמויות, על המפעל המצליח בארץ ובעולם, על ענף התיירות המשגשג ומתרחב, על מאות התיירים מכל העולם שבאים לשמוע ולהבין איך אנחנו חיים פה ותמיד כמה מהם שואלים - "אז איך מתקבלים לקבוץ?"

לא הכול מושלם. יש עוד המון מה לשפר, חברתית ודמוגרפית.

אני מאחלת לכולנו -

שנקלוט צעירים ומשפחות, שיהמו בתינו תינוקות, עצוב שכמעט שנתיים בית התינוקות סגור. שנדע לשנות בתבונה ובאומץ את הדורש שינוי, כי למעשה אנחנו כבר מזמן לא קבוץ שיתופי אמיתי.

אך אל לנו לזרוק את התינוק עם המים, (בעיקר כשחסרים תינוקות...)

אנו נמצאים כיום בתקופה הרת גורל, לא חלמתי שבגילי המופלג, אעמוד כל שבת עם דגל ישראל ואפגין למען היותנו מדינה דמוקרטית. כולי תקווה שממש במהירה האנשים המתאימים, הנבונים והישרים, ייבחרו להוביל את המדינה שלנו למקומות טובים, מוסריים ונכונים יותר כדי שנוכל להמשיך להיות עם חופשי בארצנו.

ממרום גילי, כמעט 79 אני יכולה לספר לכם שלהזדקן בקבוץ שער הגולן, זה כמעט להגיע לשערי גן עדן.
אך מי שיקבע מה יהיה פה, גיהנום או גן עדן, זה רק אנחנו, הקהילה שחיה במקום, ולא מזג האויר!
מאחלת לכולנו חיים ארוכים, מעניינים ובריאים.
מזל טוב לך קבוץ אהוב!
הבה ונרים כוסית לחיים, לחיי הקיבוץ ולחיי הדמוקרטיה בארצנו.

לגדעון,

שבת מנוחה יקירי.

המחמאות בוודאי זורמות אליך מכל הכיוונים וגם ממני...

שוב נוכחתי עד כמה נפל התפוח קרוב לעץ, והכישרון של אביך עבר כמעט בשלמותו.

רוחו של אבא שרתה כל הערב דרך שיריו וציוריו היפיפיים, ואתה כמו טיילת ביניהם, משוטט בנבכי הזיכרון.

הערב הקסום עוד יהדהד זמן רב בקבוצנו, ונכדיך אשר גמעו בעיניים בורקות כל מילה ותו יזכרו בגאווה את סבא רבא הנהדר שלהם..

לעונג היה לי לסייע, ולו במעט, להרכבתו של הערב ולהצלחתו הרבה.

שלומית חפץ

אוריתקה האלופה,

את כמו יין טוב, משתבחת עם השנים ומוסיפה שמחה לחיינו.

הנחייתך המעולה אמש הביאה את רוחו של הניק שלנו בארומה מיוחדת.

יש בך משהו כובש שמנגן על מיתרי הזיכרון והרגש.

תודה שאת איתנו מדי פעם, מתייצבת לדגל!

חיבוק של הערכה והוקרה.

שלומית חפץ

שלומית,

מאוד נהנינו מהערב. ש אצלכם אנשים מדבש הארץ.

הייתה לי תחושה של געגועים לקיבוץ של פעם.

נכון שמזלכם שכלכלית אתם מסודרים וללא ספק זה מרכיב שמחזיק את המשק גם מורלית!!

לסיום - שאפו תודה וחיבוק ממני.

כתבה לשלומית שושי בן נון מאשדות יעקב.

קיבוץ שאר הזאן חוגג 86

כרמלה

חדר האוכל מלא עד אפס מקום, אנשים נפגשים, לוחצים ידיים ומתחבקים. החגיגה נפתחה בטקס המסורתי בהנחיית **עפרה שן**. את דגל הקיבוץ מעלים לבמה **גדעון ובני ברקני** עם הילדים "החלוצים". את הסרט מוסיפה תלמידת כיתה י"ב **סתיו עמש כהן**. את שירי העלייה של **חבורת הזמר מלווה דני עמית**, שמלווה את כל הערב בפסנתר. **נורית קצירי** ברכה את הקיבוץ ליום הולדתו. ואז עובר השרביט **לאורית ברגל** המנחה את מסיבת יום ההולדת המאה של **הניק (חיים ברקני ז"ל)**. היא מספרת בקצרה את תולדות חייו ומזמינה את "שלישיית מעין": **גדעון ברקני, עמוס רובל ובוועז פז** השרים את: "ביתי אל מול גולן" ו"קשה להיות יהודי". אחיהם מפתיעה **שיר**, בתה של **סיגל אשל**, בשיר ה"תסרוקת", כולם בליווי הקריקטורות של הניק וחתירתו שהיא דיוקנו. **הבחורים מאפיקים** שרים את "פנסים בגשם" ו"האמנם". **דוד נצר** מספר על הקפריסאים ומציג את המנון קבוצת "ערבה" על רקע תמונת בית הפסיפס שיצר הקפריסאי **חיים ברגל**. **פנינה קיטאי** (שגם עזרה בהגברה, העלתה והורידה מיקרופונים), שרה "היה לנו פנאי". **להקת "סבבא": עלי קדם** דברי קישור ואקורדיון, **גדעון ברקני ואמוץ ברונטמן** שרים את "השיר הקטן על הדינוזאור הגדול" (שנעשה אקטואלי במציאות בת ימינו) ואת "החגיטה צומחת שוב" של **זורית צמרת**, שהניק אמר עליו שזה השיר הטוב ביותר שכתב. לסיום עלתה חבורת הזמר ושרה את "פשוט אהבה". הקהל השתתף בשירה והודה לזמרים ולמנחים במחיאות כפיים סוערות. היה מעניין, מהנה ומרגש ביותר. תודה רבה לצוות שהכין את הערב, למגבירים: **יהודה שריג, ניר קיטאי, גדעון וערן ברקני**, ולקהל הרב שבא, פירגן וגם חיסל שולחנות.

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

אני כותבת את הטור הזה בעיצומו של חול המועד פסח, אז חג שמח לכולם. האביב כבר כאן ואני מקווה שאתם נהנים מאווירת החג והפריחה היפה שמסביב.

קיבלתי המלצה חמה מנורית קצירי, לקח לי קצת זמן להתפנות ולראות, אבל כאן המקום להודות בשמי ובשם אחרים שיהנו מהסדרה "הלוחמות", שהיא סדרה צרפתית משובחת, המתרחשת בתחילת מלחמת העולם הראשונה ועלילתה עוקבת אחר ארבע נשים אמיצות. הסדרה משודרת בנטפליקס, כל אחד משמונת הפרקים אורך כשעה. ממליצה בחום רב.

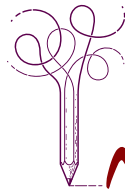

הסדרה הבאה **wellmania** היא סדרה אוסטרלית, פרועה, מצחיקה ואף מביכה, משתוללת מבחינת תסריט. פירוש המילה wellmania זה משהו כמו בהלה לבריאות, לכן לא ממש תרגמו אותה. היא משודרת בנטפליקס, ומחזיקה שמונה פרקים בני חצי שעה. משעשעת, מעלה חיוך. שווה.

הסדרה הכי אינטלגנטית והכי מקריפה בנטפליקס נקראת "עצבים", והיא מחזיקה עשרה פרקים בני ארבעים דקות לפרק. לטעמי זו סדרת מופת, והעלילה בה מתארת שני אנשים מאוד אובססיביים, המדרדרים אחד את השני אל התהום מבלי לזהות את הנפגעים בדרך. זו סדרה המדברת על תהומות הנפש ממבט מאוד מפורח, משעשע ובהחלט גם מטלטל, על מהות הנקמה. לבעלי עצבים חזקים בלבד!

לסיום - סרט תיאלנדי - "רעב". זה סרט מצויין, האורך מאה ושלושים דקות, ומתאר את דרכה של טבחית אוכל רחוב אל האוכל העילי. הסרט מצולם בצורה מדהימה, המשחק מצויין. אני נהנית מכל רגע. מומלץ.

מאחלת ימים טובים ובטוחים לכולנו.

חברים כ'תבים

אין לנו ארץ אחרת / סיגל אשל

א
 בְּלִילָה זָרַח
 יָרַח עָצוּם וְקָר.
 מְשַׁכְּנוּ לְכָל הָרוּחוֹת
 אֶת שְׂמִיכַת הַטְּלָאִים הַמְחוֹרָת.

ד
 אֲנִי רוֹצֶה לְנַצֵּר אֶת נְגוּנֵי בֵּיתִי,
 זְמִירוֹת קְבוּץ אֲשֶׁר נִבְטוּ מִתּוֹךְ אֲדָמוֹת הַסֵּלֶץ,
 מִקְצַב מַעֲדָרִים מִכִּים בְּרַגְבִּים,
 לַחֵשׁ הַיִּרְמוּדִי מְהוּל בְּלַחַן מִמְטָרוֹת
 עִם סוּדָן שֶׁל הָעוֹנוֹת שֶׁנִּתְגַּלָּה, פְּשוּט כְּלָחֵם.

ב
 פַּעַם הָיוּ לָנוּ אֲרָצוֹת רַבּוֹת,
 כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת יַם סוּף.

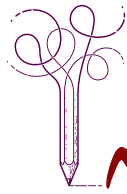
ה
 חֲבָרֵי אֲפָרִים מִסַּפֵּר וְשֶׁר
 בְּלִסְיֵן אָמוּ, מְאֵמָא לוֹשְׁעֵן בֵּת בְּגִדָּד.
 תַּחַת עֵץ תִּמְרָה הוּא מְחַפֵּה לְאַהוּבָה שֶׁתַּעֲלֶה
 מִנְהָרוֹת בָּבֶל אוֹ מִבְּרַכָּה בְּבַבְלִי.
 מִתְּקַ בְּעֵינָיו וְזִנְגוּלָה בְּלִשׁוֹנוֹ.
 וּבְחֻפֵּי טַעַם "בְּבִלְאֵד" תִּפְוַחוֹת,
 יִשֶּׁר מִן הַמַּחֲבֵת, עִם קֶצֶת אֲבָקַת סֶכֶר.

ג
 אֲמָרוּ, רַב הַמַּחֲבֵר עַל הַמַּפְרִיד.
 בְּלִילוֹת שֶׁבֵּת דָּלְקוּ הַנְּרוֹת כְּמוֹ
 שְׂרֵשֶׁת אֹרֶךְ עֲצוּמָה
 עַל פְּנֵי כָּל הַכַּפְדּוֹר.

ז
 חַד, מִמְרָחֵק,
 נִפְקַחְנוּ כְּעֵינֵי חֲמֻנָה
 בְּמוֹעֲדֵי זְרִיחָה שׁוֹנִים,
 בְּהַפְרָשֵׁי הַזְּמַן.

שְׂאֵחַת הִיא.

(מוקדש לאפרים, יוצא עירק
מתוך "איפה זה שם", שופרא, 2019)

חברים כותבים

75 שנים לעצמאות ישראל / רפי הלמר

חוגגים יום עצמאות של המדינה,
באותו היום הייתי תינוק נחמד בן שנה,
אז פרצה מלחמת השחרור שהובילה לעצמאות,
ואני הפכתי לפליט בחיפה כשהייתי פעוט.

עם כל הילדים הייתי בחיפה בבית אומנה,
חזרנו לשער הגולן המשוקמת אחרי שנה,
ביום העצמאות ה - 17 הייתי בצבא לוחם,
למדתי שעל האויב לא צריך לרחם.

היום כבר עברו 75 שנים למדינה,
75 ימי עצמאות שמדינת ישראל מונה,
המדינה שלנו הולכת ומתעצמת ושמה ישראל,
אני מביט על המדינה ותמיד מתפעל.

לזכרו של מאיר שלו / כרמלה

כלי התקשורת והרשתות מלאים דברי הספד וציטוטים של ועל מאיר שלו. אני מביאה כאן שני קטעי זכרונות אישיים שלי.

פחד קהל

שנים רבות הייתי המפיקה והמנחה של ערב ירושלים בקיבוץ. השתדלתי להביא בכל פעם אורח ירושלמי. באחת הפעמים עליתי לרוממה, ובתייוכו של צבי גורן ז"ל, שהיה עורך תוכניות בטלוויזיה, נפגשתי עם מאיר שלו. באותם ימים היתה לשלו פינה סטירית שבה הציג ושם ללעג ולקלס קטעי עיתונות: החל משגיאות לשון וכלה בטעויות היגיון ובסתירות פנימיות. ניגשתי אליו, הצגתי את עצמי ואת תפקידי הוזמנתי אותו לשער הגולן. מאיר שלו שמע אותי בסבלנות ובחיוך וענה: "מצטער, יש לי פחד קהל. אני מדבר רק למצלמה". לימים כשהגיע לבית גבריאל במסגרת קידום מכירות של ספרו השלישי או הרביעי, ניגשתי אליו מאחורי הקלעים והזכרתי לי אותה שיחה. והוא, אמר: "נכון, גם עכשיו זה קשה לי, אבל הפרנסה מחייבת..."

יחי ההבדל הקטן

תלמידה שלי ב"בקעת כנרות" עשתה עבודת גמר שבה השוותה בין סיפורי ספר בראשית לבין "עשוי" של מאיר שלו. בסופה הביעה משאלה לראיין את הסופר. הצלחתי להתקשר אליו והוא נענה בשמחה וקבע לה מקום ומועד פגישה. התלמידה נסעה עם אביה, נפגשה עם מאיר שלו ש"תחקר" אותה על עבודתה, שוחח איתה בנעימים וענה על כל שאלותיה. הראיון איתו נכלל בעבודת הגמר, שזכתה לציון 100.

תלמידה שניה, נערה מחוננת, קראה ביוזמתה ביום כיפור את מגילת קהלת. התרשמה והחליטה לעשות עבודת גמר משולבת תנ"ך וסוציולוגיה. כחלק מהעבודה בחרה חמישה קטעים וביקשה את הפרשנות והתגובה עליהם של אנשים מקבוצות שונות: חילונים, דתיים, עצמאיים, בריאים, חולים, שחיים במסגרות שונות. ערכה והשוותה את התשובות בשתי דרכי מחקר שונות: סטטיסטית ואיכותנית. באותו זמן פרופ' יובל שטייניץ לימד באוניברסיטת חיפה ופרסם את ספרו "האם יש אלוהים". באופן הגיוני ביקשה הנערה לראיין אותו. הצלחתי להגיע לטלפון שלו, הצגתי את עצמי ושאני מקיבוץ שער הגולן ועוד לפני שביקשתי את הראיון - פתח שטייניץ בהרצאה ובהטפה שאני צריכה לקחת את עצמי ואת התלמידים שלי, לעזוב מיידית את "השומר הצעיר" ולעבור לליכוד. אחרי כעשרים דקות של תעמולה פוליטית הצלחתי סוף סוף להשחיל את הבקשה לראיון. הוא צחק בלעג: "תלמידת תיכון? אני מתראיין לעיתונות, למסטרנטים ודוקטורנטים בלבד" וטרק לי את הטלפון. התלמידה קיבלה על עבודתה מלגת לימודים של שנה באוניברסיטה העברית בירושלים. ועל כך אומרים הצרפתים: "יחי ההבדל הקטן!"

Vive la petite différence!

ולקינוח - המלצות מחייכות מספרי מאיר שלו ז"ל:

"הדבר היה ככה", "תנ"ך עכשיו", ו"משכב לצאים".

חכריק יקריק שלוק

ערב חג 75 לאדינת ישראל
יוקדש לעצמאות של תקווה

מתוכנן לנו ערב מרשים עם השתתפות רחבה

של חברים ילדים ונוער.

בימים אלה מתכוננים לחג

כ - 80 רקדנים

כ - 50 זמרים

כ - 70 צועדי הרונדו,

כ - 30 חיילים ואמהות החיילים.

המטרה של הצוות היא להרים אירוע מלא שמחה ואחדות
עוצמה ואהבה למדינה שלנו, במיוחד לאור המצב בארץ.

מזמינים את כל מי שמעוניין, להשתתף,

לפנות לצאלה, ניצן, אופירה, הילה או עינת.

בואו נעשה לנו חג

צוות יום העצמאות

בכוחותינו

בן קרוסקין השתחרר מהשירות הצבאי. בהצלחה באזרחות!

חגים ומועדים לששון

לפני כשבועיים התקיים כנס מחזור של קבוצת "לפיד", שממנה נשאר בקיבוץ רק שני חברים: **יעל מייזלס ורן קיזר**. הם נפגשו במתחם המוסד, נזכרו בימים עברו והעבירו חוויות ולאחר מכן התארחו בביתה של **שרון סחר** (קצירי) בדגניה ב'. אומרים שהיה מרגש והנוכחות היתה מרשימה.

בערב שבת 31.3.23 חדר האוכל היה מלא בחברים ואורחים שבאו לחגוג את יום הולדת הקיבוץ פרטים בתוך העלון.

סדר פסח קיבוצי לא נערך, התקיים סדר חגיגי לאורחי האירוח הכפרי.

החינוך החברתי עשה בימי חול המועד פסח מגוון פעילויות עם הילדים, ביניהן גם משחקי בייסבול וכדור אחרים עם **טים ורחל קמינגס**. ילדי הכיפון נהנו מאוד, וטים שגדל הארצות הברית מולדת הבייסבול ושיחק גם בארץ שנים רבות לימד והדריך כמו מקצוען אמיתי. תודה רבה!

ואיך אפשר בלי "חבורות פסח" שאין ילדה שלא מחכה לזה...

פסח עבר ואחריו החלו החזרות למסיבת יום העצמאות שתיערך על דשא העצמאות מול חדר האוכל.

ביום שני 17.4 נערך על רחבת חדר האוכל הטקס המסורתי לפתיחת יום הזיכרון לשואה ולגבורה.

גשם... גשם... גשם...

אכן מזג האוויר השתגע וקיבל בקור ובגשמים את חוגגי הפסח. מיום חמישי 13.4 עד שישי בבוקר ירדו אצלנו 10.4 מ"מ. ב 4 הימים האחרונים ירדו 43.0 מ"מ. מראשיית העונה 376.2 מ"מ.

